

hans personlige, hans individuelle Opfattelse af denne Sag, og det er for mig ikke givet, at de deles af Thinget. Jeg skal bemærke, at Theatret jo, som jeg allerede tidligere har udvirket, staaer i en Mangfoldighed af Forhold. For det Første er der den særlige Omstændighed, at Rigsdagen selv har bedet om at maatte faae Theatret, og den har faaet det efter sin egen Begjæring. Regjeringen tilsigtede, at Rigsdagen ikke skulde have Theatret, men den kunde ikke undvære det og derfor fik den det, og dette maa virkelig vise sig igjennem en vis Varme og Interesse hos Rigsdagen i Behandlingen af disse Spørgsmaal. Dernæst staaer Theatret ikke alene ligeoverfor Publikum, men det staaer ogsaa som et Tilbehør til Kronens Glæds. Et kongeligt danst Theater vilde ikke godt kunne undværes. Jeg skal hertil føie, at det altid er forbundet med overordentlige Vansteligheder at gaae over fra det ene System til det andet, især vil det være forbundet med meget Besvær ved en Bestyrelse som Theatrets; men forsaavidt den ærede Rigsdagsmand ligesom har antydet en vis Ordning af Theatrets Bestyrelse, da skal jeg dertil bemærke, at en saadan Ordning hos os netop vil være forbundet med særlige Vansteligheder, af den Grund, at det i Virkeligheden er urigtigt, naar man taler om eet Theater, thi vi have i Grunden tre, nemlig Skuespillet, Operaen og Balletten. Jeg vil bede den ærede Rigsdagsmand forestille sig, med hvilke overordentlige Vansteligheder det vil være forbundet at tænke sig en fælles Bestyrelse gaaende ud fra disse tre forskjellige Kunstarter; men har man et Theater, der indskrænker sig til en enkelt Kunstart, bliver det langt lettere. Naar man f. Ex. havde et Theater, der blot gav sig af med Dramaer, saa vilde det være anerkjendt, naar enkelte blandt Skuespillerne hævede sig til en saadan Betydning, til en saadan Høide, at de saa at sige indtog den første Rang, og om man just ikke altid vilde kunne forudsætte, at de, der saaledes stode i Spidsen for Kunsten, altid vilde være enige i alle personlige Spørgsmaal, er der dog en Mulighed for en Samvirken; men naar man nu tænker sig dem, der saaledes staae i Spidsen, stillede ved Siden af andre, der træde op

fra deres Side med Hensyn til deres Kunstart, og gjøre deres Fordringer gjældende som første Tenor, første Bassist, første Sangerinde osv., og det Samme finder Sted fra Ballettens Side, saa troer jeg, at den ærede Rigsdagsmand vil see, at denne Ordning, netop paa Grund af denne Forbindelse af forskjellige Kunstarter, vilde frembyde saa overordentlig store Vansteligheder, ja jeg tør sige saadanne Umuligheder, at man ikke let vil kunne gaae over til den, undtagen med det Haab, som jeg rigtignok tilstaaer, at jeg ogsaa troer den ærede Rigsdagsmand nærer, at det Hele vilde gaae saaledes i Skudermudder, at der meget snart ikke mere kunde være Tale om at yde Tilskud til en saadan Anstalt. Det er navnlig disse forskjellige Hensyn: Thingets egen Beredvillighed til at modtage Theatret, Theatrets særlige Stilling som et Tilbehør til Kronen og Foreningen af de tre forskellige Kunstarter indenfor de samme Mure, forbundne med de historiske Forhold, hvorved en Mængde Personer staaer i en vis Stilling til Theatret, som gjøre det meget vanskeligt at slaae ind paa en anden Ordning, da en Forandring vilde give Anledning til Brud og Fratredelser, hvilket endnu mere vilde forøge de af mig antydede Vansteligheder.

Ætserning: Den første Bemærkning af den ærede Minister, nemlig at vi selv have begjæret Theatret, havde for mig en skjemtsom Charakter; den første Gang, man hører den, slaar den paa en Maade, som en snild Opfindelse, men anden Gang trætter den. Smidlertid skyde vi jo ikke Theatret fra os; 65,000 Rd. aarlig, en ubehæftet Bygning, et Theater, forsynet med en Garberobe, er dog altid Noget; det er dog ikke saa lidt. Jeg har jo ikke forlangt, at vi, naar vi kom til en endelig Afgjørelse af Sagen, ikke skulde vide, at vi maae sætte Meget ind og tabe Meget. Man maa gibe Meget bort for at blive af med en skadelig og kostbar Anstalt; jeg mener ikke skadelig med Hensyn til den Virkning, den har, men skadelig for den Stilling, den indtager ligeoverfor Regjeringen og for os. Her er jo slet ikke Tale om uden videre at blive af med Theatret. Den anden Grund, den ærede Minister nævnte, nemlig at Theatret ikke kan